„Az ifjúság ügye — az egész nép ügye"

Falusi fiatalok — versenyre fel!

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezete Elnöksége és a földművelésügyi miniszter közösen hozott határozatot a mezőgazdasági termelőszövetkezetekben dolgozó falusi ifjúságnak a mezőgazdasági termelés fejlesztéséért 1961-ben végzendő feladatokról.

A határozat bevezető része ismerteti a múlt esztendőben elért eredményeket, a különböző termelési mozgalmak tapasztalatait, majd versenyre hívja a parasztfiatalokat a termelés különböző ágaiban.

A versenyfelhívásokat ifjúsági oldalunkon sorozatosan közölni fogjuk, hogy valamennyi falusi fiatal bekapcsolódhasson a termelési mozgalmakba. Maj számunkban a termelőszövetkezeti fiatalok számára meghirdetett versenyek első részét, a jövő héten a második részt közöljük, azt követően ismertetjük az állami gazdaságok ifjúsági munkaversenyeit, befejezésül a negyedik héten pedig a gépállomási fiatalok versenyeit és a szervezés, segítés, értékelés irányelveit. A versenyről szóló rész így hangzik:

1.

A tsz-ek kukoricatermelő ifjúsági munkacsapatainak országos versenyét:

A versenyben részt vehetnek az ország összes szövetkezeteinek kukoricatermelő ifjúsági munkacsapatai, amelyekben a tagoknak legalább 60 százaléka 30 éven aluli fiatal, s akik 10 kh-nál nagyobb földterületen termelnek kukoricát.

A verseny célkitűzései:

1. Trágyázott és mélyen szántott, megfelelően előkészített talajba jó minőségű vetést végezzenek.

2. Hibridkukorica-vetőmagot használjanak, kat. holdanként érjék el az Alföldön a 15—20 ezres, a Dunántúlon a 13—22 ezres növényállományt.

3. A növényápolási munkákat időben végezzék el.

4. Érjék el a 30 q/kh májusi morzsolt termésátlagot.

5. A csőtörést optimális időben végezzék, s ezt azonnal kövesse a kukoricaszár betakarítása.

6. Törekedjenek a gépek széleskörű alkalmazására és teljesítménykihasználására.

A feltételeket kiválóan teljesítő ifjúsági munkacsapatok között az elsőbbséget az dönti el, hogy kat. holdanként hány mázsa szemeskukoricát takarítanak be (májusi morzsoltra átszámítva).

A verseny jutalmazása:

az országosan 4 első helyezett munkacsapat 7000—7000 Ft

az országosan 6 második helyezett munkacsapat 5000—5000 Ft

az országosan 6 harmadik helyezett munkacsapat 4000—4000 Ft jutalmat kap.

A verseny a kukorica talajmunkálatainak megkezdésétől november 20-ig tart.

2.

Falusi KISZ-szervezeteink kukoricatermelő versenyét:

Versenyt hirdetünk a falusi és termelőszövetkezeti KISZ-szervezetek részére, amelyek 10 kh-nál kisebb területen vállalnak kukoricát megművelésre és munkájukat közösen végzik a termelőszövetkezetben. A verseny értékelését a tsz-ek ifjúsági munkacsapatainak célkitűzései alapján végezzük. A versenyben az országosan 3 első helyezettet jutalmazzuk:

az országosan I. helyezett KISZ-alapszervezet 2000 Ft

az országosan II. helyezett KISZ-alapszervezet 1500 Ft

az országosan III. helyezett KISZ-alapszervezet 1000 Ft jutalmat kap.

3.

A termelőszövetkezetek silókukorica-termesztő és ifjúsági silózóbrigádjainak országos versenyét:

A takarmányalap növelése érdekében ifjúsági versenyt hirdetünk a tsz-ek silókukorica-termesztő és ifjúsági silózóbrigádjai között.

A verseny célkitűzései:

1. Érjék el a kat. holdankénti 250 mázsás átlagtermést.

2. Hibridkukorica-vetőmagot használjanak.

3. A silókukorica betakarítás tejes-viaszérésben történjen.

4. A silókukorica-termesztés és betakarítás gépesítése.

5. A feltételeket teljesítő munkacsapatok között az elsőbbséget az dönti el, hogy a brigádban 1 főre hány mázsa silókukorica teljesítmény jut.

Csak azoknak a silózóbrigádoknak versenyeredményeit vesszük figyelembe, amelyek a silókukorica-termesztésben és annak besilózásában mindvégig részt vettek. A verseny értékelésénél a silókukorica, valamint az egyéb silótakarmány megtermesztését és besilózását együttesen vesszük figyelembe.

A verseny jutalmazása:

az országosan 3 első helyezett munkacsapat 5000—5000 Ft

az országosan 6 második helyezett munkacsapat 3000—3000 Ft

az országosan 6 harmadik helyezett munkacsapat 2000—2000 Ft jutalmat kap.

A verseny október 31-én fejeződik be.

Nagyobb lelkesedéssel

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség a legnagyobb proletár költőnk, József Attila nevét írta az olvasómozgalom zászlajára. József Attila örökbecsű alkotásaival kivívta nemcsak a magyar nép szeretetét és megbecsülését.

Irodalmi hagyatéka napjainkban is nagy tettekre lelkesíti hazánkban az ifjúságot, akik élnek a lehetőségekkel és minden igyekezetükkel az olvasómozgalom sikerén fáradoznak.

Éppen ezért érthetetlen, hogy a *Pápai Textilgyárban igen kicsi az olvasómozgalomban részvevő fiatalok száma.*

Az 1960-as sikertelen kísérlet után ugyan — amikor a 41 jelentkező közül mindössze 6 fiatal szerezte meg az arany, ezüst, illetve bronz fokozat jelvényét — ismét szervezi a KISZ bizottság a József Attila olvasómozgalmat — kevés sikerrel.

Nézzük meg, mit mutatnak a nyilvántartó lapok. Az olvasómozgalom szervezőjénél, Lucza Margitnál jelentkezett ez ideig 26 fiatal, az üzemrészek KISZ alapszervezeteinél pedig talán 20. Ha figyelembe vesszük, hogy az üzemben dolgozó fiatalok száma 900, nem nehéz megállapítani, hogy *a szervezésben eddig elért eredmény — enyhén szólva — gyenge.*

Vannak fiatalok, akik *attól félnek, hogy az olvasott művekről „vizsgáztató" módszerrel számoltatják majd be őket.*

Mit lehet akkor tenni?

Kétségtelen, hogy a fiatalok egy kis része közömbös az olvasómozgalom iránt, de ez a nagy többségre jellemző. Az aggályoskodókat fel kell világosítani arról, hogy nem lesz „vizsgáztató" módszer, van a beszámolásnak kötetlen formája is.

Az üzemi könyvtárnak viszonylag sok fiatal olvasója van, akik éppen a rendszeres olvasás alapján csatlakozhatnának az olvasómozgalomhoz.

Nagyobb lelkesedéssel, szorgalommal meg tudják oldani fiataljaink ezt a problémát, hiszen azon felül, hogy szórakozva tanulnak, ezzel értékesebb, gazdagabb és a közösség számára is hasznosabb lesz életük.

E. Gy.

KISZ-taggyűlés Hajmáskéren

Hétfőn este tartotta taggyűlését a hajmáskéri KISZ szervezet. A tagságnak mintegy kétharmada jelent meg. A gyűlés megkezdéséig tréfás számtani és fizikai feltörőket adtak fel egymásnak a fiatalok.

Később kezdték a gyűlést a meghirdetett időpontnál, mert Balogh Árpád titkár egyéb elfoglaltsága miatt nem jelenhetett meg. Helyette Zergi elvtárs, vezetőségi tag tartotta meg a beszámolót. Rövid kül- és belpolitikai ismertetés után beszámolt a tagság és a vezetőség ez évben végzett munkájáról. Egyuttal javaslatot tett a vezetőség nevében a farsangi bál bevételének felhasználására vonatkozóan. A gyűlés úgy határozott, hogy a meglévő 500 forinton sakkot és egyéb szórakoztató játékokat vásárolnak.

Milesán Tibor volt az első hozzászóló, aki az úttörőcsapat segítését, patronálását kérte a kiszesektől. G. Tóth elvtárs, községi tanácselnök arra kérte a fiatalokat, hogy társadalmi munkájukkal segítsék a tervbe vett napközis óvoda, és a félig kész kultúrház építését. A fiatalok megígérték a támogatást, de kérték a tanácsot, hogy a lehetőségekhez mérten szorgalmazza a kultúrház építésének befejezését, mert a fiatalok állandóan teremhiánnyal küzdenek. (M. Z.)

A győri Felsőfokú Tanítóképző Intézet várja az új hallgatókat

Mint ismeretes, a KISZ Központi Bizottsága védnökséget vállalt a pedagógus-képzés felett. Ezzel kapcsolatban nemegyszer közöltünk már felhívást megyénk fiataljaihoz: jelentkezzenek a különböző pedagógusképző tanintézetekbe. Most közlünk egy — immár gyakorlati megoldás útját mutató — felhívást a győri Felsőfokú Tanítóképző Intézet igazgatóságától. Ez az intézet igen alkalmas arra, hogy sok megyénkbeli fiatal lépjen hallgatóinak sorába.

A pedagógus-képzés feletti védnökség azt jelenti, hogy KISZ szervezeteink mindenütt kísérjék figyelemmel a jelentkezéseket, buzdítsanak mind több fiatalt erre a szép pályára.

Az alsótagozatú általános iskolák pedagógusainak képzése a Felsőfokú Tanítóképző Intézetekben folyik. A győri intézet három megye (Győr-Sopron, Fejér, Veszprém) alsótagozatos általános iskoláinak nevelőszükségletét látja el.

Az intézet igazgatósága pályázatot hirdet az 1961—62. tanév I. évfolyamára.

A Tanítóképző Intézetben a tanulmányi idő 6 félév. A félévek végén egyes tárgyakból kollokviumok, illetve szigorlatok vannak. Az utolsó félévben a hallgatók már kihelyezést kapnak a három megye valamelyik iskolájába. A hatodik félév után államvizsgát tesznek, s tanítói oklevelet kapnak. Az oklevél alsótagozatú általános iskolában való tanításra jogosít.

Az intézet I. évfolyamára felvételüket kérhetik

a) *a középiskolák utolsó éves tanulói,*

b) *azok az érettségivel rendelkező dolgozók, akik 30. életévüket még nem töltötték be.* A jelentkezési lapot annak a középiskolának az igazgatójához kell benyújtani, amelyben a tanuló érettségizik, illetve érettségizett.

A három éve, vagy annál régebben érettségizettek egyénileg is jelentkezhetnek. E jelentkezők csatolják jelentkezési lapjukhoz érettségi bizonyítványukat, s munkaadójuk javaslatát is.

A felvételnél *előnyben részesülnek azok a pályázók, akik a középiskola elvégzése után egy vagy több évig ipari nagyüzemben, vagy a mezőgazdaság szocialista szektorában fizikai termelőmunkát végeztek.*

A jelentkezőknek 1961 júliusának első napjaiban felvételi vizsgán kell megjelenniük. A felvételi vizsga helyéről és időpontjáról az intézet a jelentkezőket írásban értesíti.

A felvételi vizsga célja annak megállapítása, hogy a pályázó pedagógiai rátermettség, kifejezőkészség, zenei hallás és rajzkészség szempontjából megfelel-e azoknak a követelményeknek, amelyekre a tanítóképző intézeti tanulmányok eredményes elvégzése szempontjából feltétlenül szükség van.

A felvételi vizsga követelményei:

1. A pedagógiai rátermettség vizsgálata (előírt foglalkozás 3—6, illetve 6—10 éves gyermekekkel).

2. A nyelvi kultúra vizsgálata (zárthelyi tétel, kijelölt fogalmazási témából).

3. A zenei hallás vizsgálata (énekhangok és dallammotívumok utánéneklése, ismert dal eléneklése, ritmuskészség megállapítása).

4. A rajzkészség vizsgálata (szögletes és forgástest rajzolása és festése, írás szabványbetűkkel).

A felvett hallgatók kollégiumi elhelyezésben részesülnek.

A pályázati határidő: 1961 április 10.

Felsőfokú Tanítóképző Intézet Igazgatósága

Vörös diplomával, fehér ruhában

Különös, szorongó érzés fogta el, amint édesanyja betegágya mellé állt a kórházban, fehér ruhájában, mint tanulónővérke. Bronzfényű haja dúsan bújt ki a szigorú fityula alól, járása akkor is puha, hangja akkor is lágy volt. Mégis úgy érezte, hogy figyelő szemű vizsgáztató előtt mozog, aki a hallléptől nővérke első lépéseit is ilyen szeretettel, félően vigyázta.

A tanulónővérekből február közepén — sok diákos izgalom közben — „igazi" nővér lett. Vizsgáit kitűnőre tette le, vörös diplomáját szerényen a statisztikai adatok közé sorolja: a tanfolyam tizennégy hallgatója közül négyen kaptak „vörös diplomát", ketten jeles bizonyítványt, a többiek jórendűt. És a négy kitűnő között volt ő is. Détár Ibolya, a veszprémi kórház ápolónővére. (Tegyük hozzá: nemsokára a KISZ tagja, már kérte felvételét.)

A jelentkezés még munkaalkalom keresés volt, a hivatásérzet a gyakorlati munka közben alakult ki. Ez olyan munka, amit nem lehet hivatásérzet nélkül végezni. A nehéz, bonyolult tananyag, az éjszakák hosszúsága, a test és a betegségek naturális, véres közelsége mind megkívánja az emberszeretetet, az orvosokba és gyógyulásba vetett hitet. A nővérnek ezt ösztönös nőiességgel át is kell plántálnia betegébe, szakképzettségével segítenie és könnyítenie a gyógyítást. Aki ezt nem érzi világosan és tisztán, az hiába jár a tanfolyamra, jobb, ha „lemorzsolódik".

Ibolya nővér még itt a nővérszobában is olyan halkan beszél, mintha betegei nyugalmát féltené. Komoly, mélyérzésű fiatal lány. (Ilyen lehetett már azelőtt is, vagy a szép hivatás nemesítette így meg?) Most kilányos derűvel mesél a tanfolyam két izgalmas évéről: Szanyi Imréné segítőkész vezetéséről, Kopasz főorvos úr hangulatos óráiról, vagy tanulmányaiból, a bonyolult idegrendszerről. Nehéz két esztendő volt: öt napon át tanulni, közben dolgozni is. A gyakorlathoz tartozott, hogy minden kórházi osztályon el kellett tölteni bizonyos időt. Így az itt maradt hét nővér nem idegen már — akik pedig a „nagyvilágba" kerültek, azok sem panaszkodnak. Hévízen, Zircen, Dobán és Devecserben vannak a most végzett nővérkék, és ahogy a levelekből kiderül, már megszerették őket.

— A tanulóidő alatt is szükség volt ránk a kórházban — mondja Ibolya — és, ha nélkülözhetetlenek nem is, de fontosak voltunk, különösen a belgyógyászaton, ahol kevesebb a nővér.

A betegeket is szóba hozzuk, és míg azokról beszélünk, töprengek: megkérdezzem, ne kérdezzem? Mert hisz akit a kórházba kényszerített betegsége: kinek ne mondták volna a „jóakarók": adjon ám borravalót a nővérnek, különben észre sem veszi, hogy ott van! De hát mit szólnak ehhez az ápolók?

— Már vártam a kérdést — ezzel kezdi Ibolya a választ. — Mikor idekerültem, még lehetett ilyen beszédet hallani, de mostanában észrevettem, hogy mind kevesebben emlegetik ezt. Minket az iskolában is arra tanítottak, hogy ne fogadjunk el borravalót, és az első forintoknál éreztük is, milyen megalázó ez. Viszont, ha mi nem is kívánjuk meg, a betegek még nem szoktak le róla. Ha visszautasítjuk, akkor névtelenül adják fel postán — pedig mi jobban örülünk a portára leadott virágcsokroknak, vagy köszöntő képeslapoknak, és minden beteggel egyformán bánunk. Azelőtt volt egy kis ládánk, amibe — ha már elfogadta a nővér a pénzt — alkalomadtán beletette, és így a vagyon a közösé lett. De — legjobb lenne, ha betegeink leszoknának erről egészen.

Elmondja Ibolya azt is, hogy ő nemsokára „inkognitóba" vonul. Ugyanis befekszik egy hétre a belgyógyászra, ahol kivizsgálják, hogy miért sápadt és étvágytalan — és ő titokban tartja a betegek előtt foglalkozását, hadd tudja meg, miket mondanak a nővérekről. (A szemészeten dolgozik jelenleg.) A terv persze majdnem kivihetetlen, hiszen a többi nővér biztosan elárulja — így hát az sem bün, hogy mi megírtuk . . .

Szívesen beszélgetnék még vele. De Ibolyát várják a betegei. Búcsúzik és suhanó léptekkel tűnik el fehér figurája egy körteremben.

MATZKÓ EMMA